

Edzőfogyasztás felsőfokon

A román labdarúgóligában az eddig eltelt kilenc fordulóban öt szakembert menesztettek

Állítólag a politikához és a labdarúgáshoz mindenki ért. Mivel nem mindenkiből lesz politikus, sokan az edzői pályával próbálkoznak. De hogy mennyire is nehéz ez a munka, azt leginkább a román bajnokságban lehet megtapasztalni, ahol az edzőváltások szinte mindennaposak.

Nehéz edzőnek lenni: ha kikap a csapat, akkor természetesen az edző a hibás, ha nyer, akkor jók a játékosok. Többnyire ezt szokták mondani az elvakult (és nem csak) szurkolók. Nyilván a megállapítás nem állja meg a helyét semmilyen körülmények között, hiszen nem egyszer történik meg az, hogy egy csapat jó edzővel sem ér el kimagasló teljesítményt. És az is megesik, bár ez ritka, mint a fehér holló, hogy egy csapat gyengébb edzővel is jól tud teljesíteni. És persze vannak olyan helyzetek is, amikor egyes játékosok edzőt akarnak buktatni – ilyenkor készakarva rosszul játszanak, hogy a tulajdonos minél hamarabb menessze a „gonosz” menedzsert. Máskor épp az edző az, aki különböző ügynökei révén az éppen aktuális csapataihoz kedvenc játékosait vásároltatja meg jó pénzen, hogy aztán ő is minél több jutalékot kapjon. A furábbnál furább helyzeteket kár is felsorolni, mert kevés lenne a papír, hogy mindent leírjunk. Tény, hogy elég kevés olyan szakember van a szakmában, mint sir Alex Ferguson, aki a Manchester United kispadjáról 27 évig irányította az angol együttest, és az ott eltöltött ideje alatt vált az egyik leg-sikeresebb és legtiszteltebb edzővé a játék történetében. Vagy mint Arsene Wenger, aki német származású francia edzőként 18 évig menedzselte a londoni Arsenalt.

A sportágban az előbb a két szélsőséget mutattam be. A valóság pedig nem valahol a kettő között van. Ugyanis a két angol példa a labdarúgás történelmében egyedi. Ismerve a tulajdonosok egyre nagyobb pénzéhségét, a csapatokba befektetett óriási összegeket, és a türelmetlenségüket, hogy azok az eredményekben azonnal megterüljenek, nyugodtan kijelenthetjük, hogy megismételhetetlenek. A mai világban, amikor a sport már egyáltalán nem az, aminek lennie kell, hanem sokkal inkább üzlet, nem látom, hogy valaki akár megközelítse a két angol menedzser egy klubnál eltöltött edzői teljesítményét. Még Nyugat-Európában sem, ahol a tulajdonosok nem annyira türelmetlenek, mint erre felé, a kontinens keleti felében. Hát még nálunk, Romániában?!

Lecserélhető bábuk

A romániai labdarúgó liga olyan versenykiírás, amelyben az edzők csupán bábuk: bármikor, bármilyen körülmények között eltávolíthatók, szidhatók, lecserélhetők. És „természetesen” mindig hibásak. Ha valaki aláírt az egyik csapathoz, valószínűleg ki sem csomagol teljesen, mert nem biztos, hogy a második vagy harmadik forduló is a kispadon találja. Példa erre az amúgy is edzőfogyasztóként ismert kolozsvári csapat: a CFR-hez kinevezett Edi Iordănescu-nak három mérkőzés után mennie kellett.

A helyzet az eddig eltelt kilenc fordulóban azonban a többi klubnál sem sokkal rózsásabb: mintegy tíz

edzőnek ingott meg a széke, közülük néhányat már menesztettek is.

De ne szaladjunk ennyire előre. Maradjunk a CFR-nél. Ha valaki azt gondolta volna, hogy az edzőváltás után minden a legnagyobb rendben van a fellegrvári alakulatnál, nagyot tévedett. Még jóformán el sem helyezkedett Edi Iordănescu portugál utódja, Toni Conceicao, a rossz nyelvek máris arról szoltak, hogy kilátásban van egy újabb kiszemelt, a spanyol Maqueda. A hír pedig annyira igaznak bizonyult, hogy nemcsak az újságok írták meg, hanem – az eddig Arábiában munkát vállaló, amúgy nulla teljesítményt felmutató – tréner le is fényképezték Kolozsváron. A vasutasok egyik meccsén még a tribünbe is ellátogatott. Valószínűleg ez volt az a pillanat, amikor Conceicao megmakacsolta magát, és kijelentette: nem áll fel önszántából a kispadról, csak abban az esetben, ha az érvényes szerződése értelmében kifizetik azt az összeget, ami őt illeti. A jókora summa kifizetése valószínűleg meghátrálásra készítette a vezetőséget. Ám a viharfelhők nem

volt katonacsapat játéka és edzője állandóan a tulajdonos célkeresztjében van. Gigi Becali épp a kolozsváriak ellen döntetlenre végződött mérkőzés után nyilatkozta egyik élő tévéműsorban azt, hogy Nicoale Dicának még 3–4 forduló „ad”. Az ultimátum végén pedig elemzi, hogy mennyit fejlődött a csapat. Ha pedig az eredmények nem megfelelőek, az útjaik szétválhatnak.

A romániai labdarúgó liga olyan versenykiírás, amelyben az edzők csupán bábuk: bármikor, bármilyen körülmények között eltávolíthatók, szidhatók, lecserélhetők. És „természetesen” mindig hibásak.

És hogy mennyire szeszélyesek a tulajdonosok? Példa erre az Astra Giurgiu-nál kialakult helyzet: Marius Măldărășanuval a csapat nem szenvedett vereséget (két győzelem, öt döntetlen és negyedik hely), ám a vezetőség hónap elején mégis menesztette a szakembert, helyé-

jelentős megingásnál valószínűleg a bizalom újra meg fog ingani.

Folyamatos gondok

A Dinamónál mindig gond – nagyjából így lehetne jellemezni a fővárosi alakulatot. A csódtól néhány éve megmenekültek ugyan, de a nagyobb befektetők elkerülik a Dinamo háza táját. Ionuț Negoită valószínűleg nem a legjobb befektető, ezért a vezetőségben mindig ellentétek feszülnek: ennek isszák meg a levét az edzők is. Legutóbb Florin Bratu járt pórul, akit a tavalyi szezon vége felé neveztek ki vezetőedzőnek. Az egyik sportadó beszélgetős műsorából érkező fia-

lyen tanyázó klub Daniel Oprețával kezdte meg a szezont, őt azonban hamar váltotta Dinu Todoran. Aki-nek viszont nincs meg a megfelelő edzői képesítése, ezért a kispadon a 77 éves Mircea Rădulescu ül, ő korábban az edzőiskola vezetői posztját töltötte be. Talán nem meglepő, hogy ilyen körülmények között a klubot fenntartó önkormányzat vezetője újabb edzők iránt érdeklődik.

Nyugodtabb vizeken

A Liga 1-ben van néhány üde kivétel is. Az első természetesen a Viitorul, ahol Gheorghe Hagi egyszemélyben tulajdonos, menedzser és edző. Ő természetesen magát sosem rúgná ki, ráadásul fiatal csapata rendre beverekszik magát a rájátszásba, és az utóbbi években mindig a nemzetközi kupákban is szerepel.

Csend van Medgyesen is, ahol Mihaj Teja meglepően jól szerepel csapattal: a Gaz Metan a táblázat első felében tanyázik. Persze az sem mellékes, hogy korábban a vezetők Teját is meneszteni szerették volna, csak hogy az előre kiszemelt, jelenleg a Iasi-nál munkát vállaló Flavius Stoican még mindig a modovai együttes kispadját koptatja.

Jelenleg nincs edzőkérdés Szebenben sem, ahol a klub vezetői elismerik Pelici mester tevékenységét: a szakember munkájának kö-

FOTÓK: AGERPRES

Becali csapata legutóbb a Călărași-t győzte le 2-0-ra

Még maradhat. Nicolae Dică helyzete az FCSB-nél stabil – egyelőre

oszlottak el a Fellegrváron: a portugál trénerrel a csapat az esélytelenebbnek tartott luxemburgi gárdától kikapott és kiesett az Európa Liga csoportköréből, hazai pályán ismét csak döntetlen játszott az FCSB-vel. A hétvégi fordulóban pedig kilátástalan játékot követően óriási szerencsével nyert egy nála sokkal gyengébb együttes, a Hermannstadt ellen. Az edzőváltás tehát továbbra is téma – legalábbis a klub tájékáról érkező hírek ezzel kapcsolatban nem igazán megnyugtatóak.

Ultimátum és dzsóker

Nincsenek nyugodtabb percek az első helyen álló FCSB edzőjének sem. Bár legutóbb a Călărași ellen magabiztosan nyert, a Liga 1-et vezető, a

re az örök dzsóker, Gigi Mănescu neveztek ki, ki tudja hányadik alkalommal. A 67 éves edzőről tudni kell, hogy 1990-től kezdődően az elmúlt 28 év alatt ez a 28 csapata (!). Valószínű, hogy ennek fényében nem állítunk merészet, ha azt jósoljuk: nem Mănescu lesz az, aki a 2018–2019-es idényt a giurgiui csapattal befejezi.

Az oltyán csapatnál sem volt minden rendben eddig: az olasz Devis Mangia az elmúlt idényben kiválóan teljesített a Krajovával, ám az idén több jó játékost is elvesztett csapat sokáig csak a nyolcadik hely környékén tanyázott. Ezért a stáb nemrég már az utódokat próbálta becserkészni. A helyzet javulni látszik, mert a csapat a táblázaton immár felkapaszkodott, ám az első

zonban csupán nyolc forduló birta. Helyére az a Dorinel Munteanu került, aki korábban számos csapatnál megfordult már, de az utóbbi időben edzőként mégsem tevékenykedett. Valószínűleg ugrásra készen várt: tudta, hogy csak idő kérdése, amikor a román bajnokságban megüri egy edzői szék (erre várhat Petre Grigoraș is, aki Mănescuhoz hasonlóan mindig kész elvállalni bármilyen csapatot). Nincs jobb helyzetben a másik Bukaresthez közeli együttes, a Vulturari sem: az utolsó he-

szönhetően a Hermannstadt tavaly felkerült a Liga 1-be. Természetesen csak idő kérdése, hogy a tavalyi munkáját járó elismerés idén meddig fog tartani.

Nyugodt körülmények között készülnhetnek a háromszéki játékosok is. A csapat meglepő módon kiválóan szerepel, a bajnokság eddigi legjobb védelmével rendelkezik, Eugen Neagoe edző tehát kiváló munkát végez Sepsiszentgyörgyön. Ez már a tavaly is látszott, amikor az OSK az alsóház rájátszásában nemhogy a kiesésért nem küzdött, de még a harmadik helyet is megszerezte. Az elmúlt idényben a klub élére kinevezett Csinta Samu, lapunk korábbi főszerkesztője, az Erdélyi Naplónak legutóbb azt nyilatkozta, hogy a csapat idén a felsőházba szeretne bekerülni, és egy-két éven belül nemzetközi kupában indulni. Nos, aki akkor esetleg megmosolyogta a kijelentést, az most a szájára üthet – látva a háromszéki csapat eddigi kiváló teljesítményét.

SOMOGYI BOTOND

Edzőváltások száma a Liga 1-ben

2009–2010-es idény: 28, **2010–2011:** 33, **2011–2012:** 31, **2012–2013:** 33, **2013–2014:** 33, **2014–2015:** 38, **2015–2016:** 31, **2016–2017:** 15, **2017–2018:** 11